

Svet nie je čierno-biely

Svet nie je naozaj čierno-biely. Odlož na chvíľu notebook, počítač a mobil a pod' sa so mnou prejsť prírodou. Uvidíš, aké krásy ukrýva! Len ich pod' so mnou objavíť, nadýchať sa čerstvého vzduchu a obdivovať jej nádheru.

Cítiš tú sviežu vôňu trávy a fialiek alebo jemný vánok na svojom líci? Ja ho cítim. Aj vôňu fialiek. Tú cítim vždy, kedykoľvek si na ne spomeniem. Sú nádherné, fialové, ukryté v tráve. Keď zavriem oči a hlboko sa nadýchnem, cítim vôňu tulipánov, narcisov a orgovánu. Ich vôňa je nezabudnuteľná. A tá farba narcisov – slniečková. Pozeraj! Tu spod snehu vykukuje nežná snežienka. Je bielučká ako sneh a je prvým ohlasovateľom jari. V záhradách rozkvitli všetky stromy a kríky. Pozri, aké sú nádherné! Sú odeté do bielych šiat ako mladucha. Sú ozdobené bielymi a ružovými kvetmi. Tie opel'ujú usilovné včely. Je to dobré, lebo budeme mať ovocie. A tam na vysokom stĺpe stojí na jednej nohe bocian, ktorý priletel nedávno z ďalekých krajín. Ďalší zasa rozpína svoje krídla a vznáša sa k belasej oblohe. Je to nádherné. Pozerá na svet z výšky. Vidí lúky, polia, lesy, potoky, rieky, jazerá a hory. Všetko má svoju krásu a čaro. Len si to treba všímať a netreba byť nevšímavý. Pobyt v prírode ti počítač nenahradí! To musíš zažiť, vidieť, počuť sám. Len si tak behať, skákať či ležať na tráve a započúvať sa do nádherného spevu vtáčikov, švitorenia lastovičiek či čvirikania vrabcov. Alebo si jednoducho uplietť veniec z púpavy. Skúsil si to už niekedy? Ja áno. Dokonca som videla, ako sa vo vzduchu vznášajú malé padáčky odkvitnutej púpavy, keď do nej poriadne fúknem. A nezabúdam ani na let motýľov. Sú jemné, pestrofarebné, krásne. Aj ja som niekedy ako motýľ s rozťahnutými krídlami. Lietam a lietam po lúke. Je to dobre, lebo pohyb na sviežom vzduchu je zdravý. A nemusí to byť iba v tomto ročnom období. Vieš, o ktorom som písala? Aj ostatné obdobia roka ukrývajú v sebe svoje čaro. Pokús sa ho objaviť aj ty a ja prídem na návštevu. Porozprávaš mi o tom, že svet nie je čierno-biely, ale nádherný, plný farieb. Len ich musíme objaviť. A čo by som ešte povedala na koniec?

Vážme si dary a krásu prírody, ktorú nám dáva, a nebud'me k nej ľahostajní. Zachovajme ju v plnej kráse, farbách a rozmanitosti aj pre budúce generácie. Preto ju neničme a neznečisťujme odpadmi, ale ju ochraňujme a skrášľujme.

Jessica Behárová, 11 rokov

Čestné uznanie

ZŠ Blatné Remety